Parlament Europejski
2014-2019

Dokument z posiedzenia

B8-0352/2017

16.5.2017

PROJEKT REZOLUCJI

złożony w następstwie oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji/ wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa

zgodnie z art. 123 ust. 2 Regulaminu

w sprawie osiągnięcia rozwiązania dwupaństwowego na Bliskim Wschodzie (2016/2998(RSP))

Hilde Vautmans, Marietje Schaake
w imieniu grupy ALDE

B8-0352/2017

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie osiągnięcia rozwiązania dwupaństwowego na Bliskim Wschodzie
(2016/2998(RSP))

Parlament Europejski,

– uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie procesu pokojowego na Bliskim Wschodzie,

– uwzględniając poprzednie rezolucje ONZ, w tym rezolucję nr 2334/2016 przyjętą przez Radę Bezpieczeństwa ONZ w dniu 23 grudnia 2016 r.,

– uwzględniając sprawozdanie Sekretarza Generalnego ONZ w sprawie praw człowieka na okupowanych syryjskich Wzgórzach Golan przedstawione Zgromadzeniu Ogólnemu ONZ w dniu 10 stycznia 2017 r.,

– uwzględniając rozmowy Rady UE do Spraw Zagranicznych z dnia 6 stycznia 2017 r. w sprawie procesu pokojowego na Bliskim Wschodzie,

– uwzględniając konkluzje Rady z dnia 18 stycznia 2016 r. w sprawie procesu pokojowego na Bliskim Wschodzie,

– uwzględniając Układ eurośródziemnomorski ustanawiający stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Państwem Izrael, z drugiej strony,

– uwzględniając sprawozdanie kwartetu bliskowschodniego z maja 2016 r.,

– uwzględniając art. 123 ust. 2 Regulaminu,

A. mając na uwadze, że wiceprzewodnicząca Komisji/ wysoka przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa („wysoka przedstawiciel”) wielokrotnie wyrażała swoje zaangażowanie na rzecz przywrócenia i umocnienia roli Unii w procesie pokojowym na Bliskim Wschodzie;

B. mając na uwadze, że czas, gdy dyplomacja europejska przyglądała się z boku rozwojowi wydarzeń, powinien dobiec końca;

C. mając na uwadze, że w kwietniu 2015 r. wysoka przedstawiciel wyznaczyła nowego specjalnego przedstawiciela UE ds. procesu pokojowego na Bliskim Wschodzie („specjalny przedstawiciel UE”);

D. mając na uwadze, że okupacja trwa już od ponad 50 lat, a pierwsze porozumienia z Oslo zawarto w 1993 r.;

E. mając na uwadze, że w szeregu państw członkowskich trwa procedura mająca na celu uznanie Państwa Palestyna;

F. mając na uwadze, że Unia Europejska jest zdania, że w dobie zmieniającej się obecnie międzynarodowej sytuacji politycznej, proces pokojowy na Bliskim Wschodzie wymaga bardziej niż kiedykolwiek silnej koordynacji i zdecydowanej jedności stron, regionu i społeczności międzynarodowej;

G. mając na uwadze, że ochrona palestyńskiej ludności i jej praw, w tym praw więźniów, na Zachodnim Brzegu, zwłaszcza w strefie C, i we Wschodniej Jerozolimie jest niezmiernie istotna dla podtrzymania trwałości rozwiązania dwupaństwowego;

H. mając na uwadze, że Wysoki Komisarz ONZ ds. Praw Człowieka potępił w kwietniu 2017 r. fakt, że władze w Gazie przeprowadziły trzy egzekucje z naruszeniem obowiązków Palestyny wynikających z prawa międzynarodowego;

I. mając na uwadze, że Unia Europejska jest największym dostawcą pomocy finansowej dla Autonomii Palestyńskiej, a także największym partnerem handlowym Izraela; mając na uwadze, że Izrael ma dostęp do środków unijnych z programu „Horyzont 2020” oraz jest stroną porozumień w sprawie produktów rolnych, przemysłowych i farmaceutycznych;

J. mając na uwadze, że obok starań na rzecz wznowienia procesu pokojowego, realizowane są też konkretne projekty współpracy, takie jak kanał pomiędzy Morzem Czerwonym a Morzem Martwym, stwarzający perspektywę nadziei, pokoju i pojednania, których region tak potrzebuje;

1. ponownie podkreśla swe poparcie dla rozwiązania dwupaństwowego, w ramach którego Państwo Izrael z bezpiecznymi i uznawanymi granicami, oraz sąsiadujące z nim niepodległe, demokratyczne i zdolne do samostanowienia Państwo Palestyna współistniałyby obok siebie w pokoju i poczuciu bezpieczeństwa, a także oświadcza, że nie zostaną uznane żadne zmiany granic sprzed 1967 r., w tym jeżeli chodzi o Jerozolimę jako stolicę obydwu państw, poza zmianami uzgodnionymi przez strony;

2. zdecydowanie sprzeciwia się wszystkim działaniom, które podważają powodzenie rozwiązania dwupaństwowego, i wzywa obie strony, by wykazały – w swoich strategiach politycznych i działaniach – rzeczywiste zaangażowanie na rzecz takiego rozwiązania, tak aby odbudować zaufanie i umożliwić konstruktywne negocjacje; w związku z tym wzywa ESDZ i delegatury UE w Jerozolimie i Tel Awiwie, aby nadal bacznie śledziły wydarzenia na miejscu i ich szersze skutki oraz rozważy dalsze działania mające pomóc zagwarantować powodzenie rozwiązania dwupaństwowego, które wciąż stoi pod znakiem zapytania ze względu na nowe wydarzenia w terenie;

Przeszkody na drodze do rozwiązania dwupaństwowego

3. uważa w tym kontekście, że istnienie i budowa osiedli izraelskich na okupowanych terytoriach palestyńskich, w tym we Wschodniej Jerozolimie, są nielegalne w świetle prawa międzynarodowego i stanowią główną przeszkodę na drodze do rozwiązania dwupaństwowego;

4. w szczególności wyraża żal w związku z przyjęciem przez Kneset w dniu 6 lutego 2017 r. „prawa regulacji”, które umożliwia legalizację z mocą wsteczną osiedli wybudowanych na terenach Palestyńczyków bez zgody prawowitego właściciela

prywatnego; wyraża ubolewanie z powodu wynikającej z tego decyzji rządu Izraela z dnia 30 marca 2017 r. o wydaniu zaproszenia do składania ofert na budowę nowych osiedli w głębi Zachodniego Brzegu;

5. w związku z tym wzywa Izrael do rozbiórki osiedli wzniesionych od marca 2001 r., zgodnie z planem działania kwartetu bliskowschodniego z 2002 r., oraz o zakończenie wszelkiej działalności osadniczej; ponawia swój apel skierowany do władz Izraela o niezwłoczne zakończenie blokady Strefy Gazy, z należytym uwzględnieniem potrzeby ochrony jej mieszkańców przed atakami terrorystycznymi;

6. potępia zniszczenia struktur i projektów finansowanych ze środków unijnych na terenach okupowanych; wzywa organizacje finansowane ze środków UE działające na miejscu do współpracy z izraelskimi ministerstwami, aby zapobiec takim zniszczeniom w przyszłości;

7. przypomina, że przestrzeganie międzynarodowego prawa humanitarnego i międzynarodowego prawa dotyczącego praw człowieka przez państwa i podmioty niepaństwowe, w tym rozliczalność z ich działań, jest podstawą zapewnienia pokoju i bezpieczeństwa w regionie;

8. wyraża ubolewanie w związku z tym, że pogarszająca się sytuacja polityczna i gospodarcza stanowi wyzwanie dla Narodowej Władzy Palestyńskiej, by mogła w pełni odzwierciedlić swe przywództwo i reprezentować wspólne stanowisko strony palestyńskiej przy stole negocjacyjnym, a także utrudnia zwalczanie przemocy i nawoływania do nienawiści, zwłaszcza w przypadku młodzieży palestyńskich;

9. podkreśla, że Narodowa Władza Palestyńska powinna mówić jednym głosem podczas negocjacji z Izraelem, reprezentując nie tylko Zachodni Brzeg, lecz również Strefę Gazy; wzywa Hamas, aby uznał, że Narodowa Władza Palestyńska reprezentuje również Gazę;

10. przypomina, że ciągła przemoc, niedawne akty terroryzmu wymierzone w Izraelczyków oraz podżeganie do przemocy są z gruntu sprzeczne z postępem na drodze do pokojowego rozwiązania zakładającego współistnienie dwóch państw i znacznie pogłębiają brak zaufania między społecznościami; wyraża ubolewanie, że Narodowa Władza Palestyńska nadal uważa Palestyńczyków zabitych podczas ataków terrorystycznych w Izraelu za męczenników;

11. wzywa siły bezpieczeństwa Narodowej Władzy Palestyńskiej do pełnego i terminowego wdrożenia skutecznych operacji takich jak rozbrojenie nielegalnego arsenału broni oraz przeciwdziałanie akcjom bojówek palestyńskich, takim jak wystrzeliwanie rakiet w kierunku Izraela;

12. wzywa władze Gazy do wstrzymania dalszych egzekucji, a także apeluje do Narodowej Władzy Palestyńskiej o natychmiastowe ustanowienie oficjalnego moratorium na stosowanie kary śmierci z myślą o jej zniesieniu;

13. wzywa obie strony do niezwłocznego podjęcia działań mających zapobiec wszelkim aktom przemocy wobec ludności cywilnej, w tym aktom terroru, a także prowokacji, podburzaniu i zniszczeniom;

Nowa europejska inicjatywa pokojowa: wspólne stanowisko

14. przypomina państwom członkowskim o deklaracji weneckiej z czerwca 1980 r., zgodnie z którą państwa członkowskie UE przyjęły odpowiedzialność w procesie pokojowym, i wzywa do przyjęcia nowej deklaracji weneckiej w związku z tym, że w czerwcu bieżącego roku minie 50 lat okupacji; wzywa wysoką przedstawiciel do wykorzystania tej nowej deklaracji do zaangażowania się w opracowywanie europejskiej inicjatywy pokojowej;

15. podkreśla, że UE musi odgrywać kluczową i rozpoznawalną rolę w kwartecie bliskowschodnim oraz w negocjacjach z zaangażowanymi stronami w regionie; z zadowoleniem przyjmuje zatem powołanie przez wysoką przedstawiciel specjalnego przedstawiciela UE ds. procesu pokojowego na Bliskim Wschodzie jako wyraźny sygnał zaangażowania UE;

16. ubolewa jednak nad faktem, że od czasu mianowania specjalnego przedstawiciela Unia nie wydaje się odgrywać większej roli w rozwiązywaniu konfliktu niż wcześniej; apeluje zatem do wysokiej przedstawiciel i specjalnego przedstawiciela UE o lepsze wykorzystanie stosunków politycznych i wiedzy ekspertów z instytucji EU i państw członkowskich, których źródłem jest bliskie położenie geograficzne, historyczne więzy oraz intensywna wymiana handlowa Europy z regionem Bliskiego Wchodu, w celu zapewnienia aktywniejszej i skuteczniejszej politycznej roli Unii w procesie pokojowym między Izraelczykami i Palestyńczykami, a także ogólnie między państwami arabskim a Izraelem;

17. podkreśla w tym kontekście znaczenie trwających wysiłków na rzecz postępu w zakresie arabskiej inicjatywy pokojowej, jak również odnowione wysiłki kwartetu bliskowschodniego i Egiptu; wyraża uznanie dla zainicjowanego przez Francję zwołania międzynarodowej konferencji pokojowej;

18. podkreśla, że aby wspierać prawdziwą europejską inicjatywę pokojową, obowiązkiem państw członkowskich jest w pierwszej kolejności aktywne przyczynianie się do kształtowania jednolitego europejskiego stanowiska oraz powstrzymywanie się od jednostronnych inicjatyw osłabiających europejską inicjatywę;

19. podkreśla, że szefowie europejskich państw i rządów nie mogą wymagać do Unii aktywnego zaangażowania w regionie, w sytuacji gdy ich rozbieżne stanowiska uniemożliwiają jej mówienie jednym głosem za pośrednictwem wysokiej przedstawiciel;

20. podkreśla, że przyszły rozwój stosunków między UE a partnerami izraelskimi i palestyńskimi będzie również uzależniony od ich zaangażowania w osiągnięcie trwałego pokoju opartego na rozwiązaniu dwupaństwowym;

21. zobowiązuje przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/ wysokiej przedstawiciel, specjalnemu przedstawicielowi UE, rządom i parlamentom państw członkowskich, Sekretarzowi Generalnemu ONZ, wysłannikowi kwartetu bliskowschodniego, Knesetowi i rządowi Izraela, prezydentowi Palestyńskiej Władzy Narodowej i Palestyńskiej Radzie Legislacyjnej.